

Ács (Rosenfeld) Sándor A Feleségével Nászúton

Ez már egy nászutas kép, édesapám és édesanyám. Ács Sándor, azaz akkor még Rosenfeld Sándor és Sándorné, ez lehetett Prága, Pozsony vagy Németország, nem tudom pontosan. Erről nem hallottam gyerekkoromban, de ezt a bőrkabátot, amit édesapám visel, ismerem. Amikor Tata-Tóvároson bujkáltunk, akkor az óriási nagy esőben el kellett mennie a suszterhoz, és ezt a bőrkabátot vette föl. Édesapám Nagykőrösön született 1884-ben. 1938-ban Ácsra magyarosította a nevét. Szikár, sovány ember volt. Nem volt különösebben intelligens, nem volt egy olvasós ember. Szeretett kártyázni. De jó ember volt. Engem is szeretett, elvitt néha a Lakner bácsi előadására

színházba, amikor már Budapesten laktunk. Lakner bácsinak gyerekszínháza volt. Apám egy kicsit háttérbe volt szorítva a családon belül. Részt vett ugyan az anyukám barátainak rendezett író-vacsorákon, de nem nagyon kötötte le őt. Édesanyám 1904-ben született, és valószínűleg Ravensbrückben halt meg. Édesanyám nagyon szépen tudott szavalni, és színészképző iskolába is járt egy darabig. De aztán ebből nem lett semmi, bizonyosan anyagi okok miatt kellett abbahagynia. Háztartásbeli volt. A szüleimet valószínűleg úgy kommandálták össze [lásd: házasságközvetítő, sádhen]. Nem volt egy szerelmi fellángolásból vagy ismeretségből adódó házasság. Tisztességes, rendes házasság volt. Édesapám az első világháború után hét évig volt hadifogságban. 1925-ben kellett hogy hazajöjjön, és 1926-ban házasodtak össze az édesanyámmal.